

Motion till riksdagen 2018/19:3036

av Mikael Eskilandersson m.fl. (SD)

med anledning av prop. 2018/19:50 Makars och sambors förmögenhetsförhållanden i internationella situationer

---

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen avslår regeringens förslag till lag om ändring i äktenskapsbalken.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att barn inte ska ingå äktenskapsförord och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Det är inte lagligt att ingå barnäktenskap i Sverige, och sedan den 1 januari 2019 kan inte heller utländska barnäktenskap registreras i Sverige. Trots det finns det många barn som i dag lever i äktenskap i Sverige då regeringen tidigare avvisat förslag om att upphäva barnäktenskap i Sverige. Vi delar inte denna uppfattning utan vill att barnäktenskap ska vara förbjudet i Sverige för alla, alltid och utan undantag. I den proposition som nu läggs fram finns i förslaget till ny text i 7 kap. 3 § äktenskapsbalken följande förslag till lydelse:

Ett äktenskapsförord ska upprättas skriftligen, dateras och undertecknas av makarna eller de blivande makarna. Detta gäller även om någon av dem är underårig eller om äktenskapsförordet avser egendom, som till någon del omfattas av förvaltarens enligt föräldrabalken. I så fall ska dock förmyndarens eller förvaltarens skriftliga medgivande inhämtas.

Texten ”Detta gäller även om någon av dem är underårig” är enligt oss helt oacceptabelt att ha med i en ny lagtext kring äktenskapsförord. Om inte den texten tas bort och förändras så att det blir tydligt att barn inte kan ingå äktenskap och därför inte heller kan ingå äktenskapsförord, finns det enligt oss ingen anledning att ändra i äktenskapsbalkens nuvarande lydelse eftersom både den tidigare och den nu föreslagna texten är förlegad. Vår uppfattning är att ändringen av äktenskapsbalken därför ska avslås och att ett tillkännagivande om att en ny text ska tas fram, som inte gör det möjligt för barn att ingå äktenskapsförord eller äktenskap, ska skickas till regeringen.

Vid avgörande om vilken lagstiftning som ska gälla vid fördelning av arv och eventuell arvsskatt, så hänvisar man till hemvist och var den avlidna varit boende under sin sista tid i livet. Detta har även berörts i tidigare EU-direktiv och propositioner från regeringen. Eftersom det är mycket svårt att veta när och under vilka omständigheter som man kommer att dö, kan det vara vanskligt att utgå från sista tidens hemvist. Många har dessutom adresser i flera länder och flyttar mellan dessa under sitt liv, utan någon närmare tanke kring vad som faktiskt kan hända om man råkar ha en adress i ett annat land än där man är medborgare och har sin ursprungliga nationalitet, när man dör. Då kan plötsligt helt andra arvsregler gälla om man inte varit förutseende nog att skriva in detta i ett testamente. Eftersom det är mycket lättare att veta vilken nationalitet man har än vilken adress man råkar ha när man dör, så anser vi att nationaliteten ska vara avgörande för vilken lagstiftning som ska gälla om inte testamentet säger något annat. Detta är något som regeringen bör verka för, inom EU, så att både svenskar och människor med andra nationaliteter med säkerhet vet vilken lagstiftning som gäller vid dödsfall.

Mikael Eskilandersson (SD)

Angelica Lundberg (SD)

Roger Hedlund (SD)

Linda Lindberg (SD)